

SPOLEČNÁ CESTA K OŽIVENÍ CÍRKVE XI.

PŘÍPRAVA NA MIMOŘÁDNÝ MISIJNÍ MĚSÍC

Jedním ze základních znaků církve je, že je apoštolská. To neznamená jen, že je postavena na apoštolech, že biskupové mají apoštolskou posloupnost, ale také že všichni dělají apoštolát, misie. Katolík ví, že dary Ducha dostal k tomu, aby mohl být užitečný, že dar víry si nikdo nemá nechat pro sebe, ale má se o svou víru dělit s těmi, kteří ji nemají. Církev, která je misijní, roste.

Papež František vyhlásil na říjen Mimořádný misijní měsíc a přeje si, abychom se na něj všichni připravili tím, že se začneme cvičit v předávání víry. Všechny farnosti dostaly otázky:

- *Jak udržuje naše farnost kontakt s těmi, kdo přijali svátost manželství, nebo křtili děti?*
- *Co dělá farnost proto, aby získala další děti pro výuku náboženství?*
- *Co nabízí farnost svému okolí?*
- *Jak spolupracuje s vedením obce či jinými organizacemi?*

Církevní školy nemají nabízet jen kvalitní vzdělání a křesťanskou výchovu, ale mají být pravým společenstvím církve, kde se evangelium nejen hlásá, ale také žije. To je záležitost života z evangelia u samotných věřících učitelů i ostatních pracovníků, ale také nabídek duchovního bohatství nevěřícím spolupracovníkům. Teprve v druhé řadě jde o žáky, protože ti, kdo určují a vytvářejí atmosféru školy, jsou především zaměstnanci.

Misijní téma by mělo charakterizovat letošní školní rok i jeho akce, odrazit se ve zkušenostech publikovaných ve zpravodajích i ve výročních zprávách škol, projevit se v okolí školy, které zakusí nenásilné misie, jako jsou rodiny žáků, či farnosti, z nichž žáci pocházejí. Žáci by si měli být vědomi bohatství, které ve škole dostávají, a měli by se o to dělit ve farnostech, třeba zapojením do schol či ministrování. Starší do jejich vedení. Ve farnostech, kde je církevní škola, by mohly vzniknout modlitební skupiny za církevní školu.

A jak v Charitě? Charita není sociální agentura, ale praktický rozměr života církve, která evangelium nejen hlásá, ale také žije. Konkrétní kroky záleží na pracovnících i dobrovolnících Charity, ale měly by směřovat k obnově života z evangelia u samotných věřících pracovníků a také k novým nabídkám našeho duchovního bohatství nevěřícím spolupracovníkům i klientům. Misijní téma by mělo charakterizovat Charitní pouť, odrazit se ve zkušenostech publikovaných ve výročních zprávách, projevit se získáním nových dobrovolných spolupracovníků na charitním díle lásky.

Centra pro rodinu mají úkol plynoucí z misijní horlivosti, která získává lidi pro Krista. Rozšířit kruh spolupracovníků centra, zvláště získat manželské páry pro přípravu snoubenců v jednotlivých děkanátech, a také pro vedení společenství. Ti se mohou připravovat ve formačním kurzu animátorů rodin. Mohou pomoci kněžím všech farností děkanátu se zapojením farníků do udržování kontaktů s těmi, kdo měli ve farnosti svatbu, nebo křtili děti.

Noc kostelů i průvodcovské služby v otevřených kostelích je třeba letos připravit tak, aby služby odpovídaly programu misijního roku. Těm, kteří přicházejí, musíme umožnit setkání s Bohem v nás, v našem živém společenství. Výklady průvodců mají být projevem misionářů, kteří nepřesvědčují, ale

rozdávají z plnosti své víry. Když mluví o dějinách kostela, liturgickém prostoru či představují sochy a obrazy světců, vždy je to příležitost zapálit v posluchačích jiskru víry a probudit touhu vstoupit do podobného vztahu s Bohem. Noc kostelů může nabídnout nejen prohlídky, ale i duchovní programy.

Inspirovat nás mohou konference o evangelizaci, které se konají u nás už několik let. V řadě farností máme Misijní klubka pro děti, jistě by mohly vyrůst i v dalších místech. Ve všech děkanátech se letos připravují setkání schol. Je to příležitost k oživení či založení schol tam, kde zrovna nejsou. Budou-li ministranti a zpěvačky aspoň trochu misionáři, budou přivádět nové členy. Ve všech oblastech platí, že duší misijní činnosti je modlitba, která zapaluje a živí oheň lásky. Za ochotu zapojit se děkuje arcibiskup Jan.